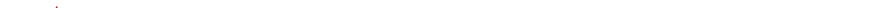

02-08-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ με Θ.Κ. Ήχος πλ. β'

† Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου

Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Ἰηχος ὁ Δι

 Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

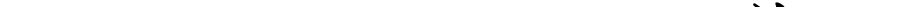
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

6. —————
Θ ε ο ς Κ υ ρ ι ο ς κ α ι ε π ε φ α ν ε ν η μ ι ν

6.
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ'
Ταχὺ προκατάλαβε
Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

^M ^B
Βασιλειον διὰ δὴ μαρτυρεῖται
σηκορυφήν ἐξ ἁθλωνων ὑπεμεινας ὑ
περ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ μαρτυρων Πρω
τοῦ ἁθλεῖσιν γὰρ τὴν ἰουδαίων ἀπε
λεγξάμεναι εἰδὲς σου τὸν Σωτήρα τοῦ
Πατρός δεξιῶ οὗθεν αὐτὸν οὐν ἐκ
σωπείας ὑπερ των ψυχων ημων

Δόξα... Τό αὐτό.

^χ
^Δ και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην
 Θεοτοκίον ^χ ^Δ ^B
 Το απ αι ω νος α πο κρυ φον
 και Αγ γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον ⁶ δι
 α σου Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω
 ται ⁶ ^Δ Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει σα ρ κου
 με νος ^Δ ^B και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η
 μων κα τα δε ζα με νος ⁶ δι ου α να στη
 σας τον πρω το ο πλα στον ^Δ ^B ε σω σεν εκ
 θα να του τας ψυ χας η μω ^M ^χ ^Δ
 ω ω ν

μο λο γι α Χρι στου ο ε νι σχυ σας αυ
τους Κυ υ ρι ε δο ζα σοι οι

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ
κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι,
καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, παρὰ σοῦ
κομισάμενοι, κατήργησαν τὰς ἐπινοίας των
παρανόμων, ἐδέξαντο στεφάνους τῆς
ἀφθαρσίας. Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος,
δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀ θλη τι κον α γω να υ πο μει ναν
τες οι Α γι οι και τα βρα βει α της νικης πα
ρα σου κο μι σα με νοι κα τη ρ γη σαν τας
ε πι νοι οι ας των πα ρα νο μων ε δε
ξαν το τους στε φα α νους της α φ θαρ σι ας

δι αυ των ο Θε ος δυ σω που με νος δω ρη
σαι η μιν το με γα ε λε ο ος

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα,
ἤλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλῇ, λάμπας ἐν
τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων
τοῖς Ἀγγέλοις. Συγχάρετέ μοι, ὅτι εὗρέθη ἡ
ἀπολομένη δραχμή, ὃ πάντα σοφῶς
οἰκονομήσας, Θεὸς δόξα σοι.

Ο την ευ λο γη με νην κα λε σας σου ου
Μη τε ρα ηλ θες ε πι το πα θος ε κου σι α
βου λη λαμ ψας εν τω Σταυ ρω α να ζη τη
σαι θε λων τον Α δαμ λε γων τοις Α γ γε
λοις συ γ χα α ρη τε μοι ο τι ευ ρε θη η

α πο λο με νη δρα χμη ο παν τα σο φως οι
κο νο μη σας δο ξα σοι

Μετά την β' Σπυχολογίαν
Μαρτυρικὸν

Τῶν Ἀγίων σου ἡ μνήμη Κύριε, ἀνεδείχθη
ὡς Παράδεισος ὁ ἐν Ἑδέμ· ἐν αὐτῇ γὰρ
ἀγάλλεται πᾶσα ἡ κτίσις. Διὸ παράσχου ἡμῖν,
τῇ αὐτῶν παρακλήσει, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Των Α γι ων σου η μνη μη Κυ ρι ε
α νε δει χθη ως Πα ρα δει σος ο εν Ε δεμ
εν αυ τη γαρ α γα λλε ται πα σα α η κτι σις
δι ο πα ρα σχου η μιν τη αυ των πα α ρα
κλη σει ει ρη η νην και το με γα ε ε

λε ο ος

Δ

Στιχ. **Μ**ακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Αληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιὰ καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ Γραφή, ὅτε τὸν κόσμον κερδήσομεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσομεν, ὅπου ὁμοῦ Βασιλεῖς καὶ πτωχοί. Διὸ Χριστὲ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Νεκρώσιμον ^χ Δ

Α λη θωσ μα ται ο ο ο

της τα συμ παν τα ο δε βι ος σκι α ακαι

ε ε νυ πνι ον και γαρ μα την τα ρατ τε ται

πας γη γε νης ως ει πεν η Γρα φη ο τε τον

κο ο ο σμον κερ δη σο μεν το τε τω τα

φω οι κη σο μεν ο που ο μου βα σι λεις και

πτωχοι δι ο Χρι στε ο Θε ος τους με
 τα σταν τας α να α παυ σον ως φι λα αν
 θρω πο ος

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή

Ἡ κραταιὰ τῶν γηγενῶν, προστασία καὶ
 σκέπη, Θεοκυῆτορ Μαριάμ, ἡ τεκοῦσα ἐν χρόνῳ,
 τὸν ἄχρονον Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἰκέτευε
 αὐτόν, ὡς Μήτηρ οὔσα ἐκτενῶς, σὺν Μάρτυσι
 καὶ Προφήταις, καὶ θείοις Ἀσκηταῖς, σῶσαι τοὺς
 μεταστάντας.

Ἡ κρα ται α των γη γε νων προ
 στα σι α και σκε ε ε πη Θε ο κυ η τορ
 Μα ρι αμ η τε κου ου σα εν χρο νω τον α
 α χρο νον Υι ον και Λο γον του Θε ου

Ὁ Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ Ἱεράρχαι Χριστοῦ, τῶν Ὁσίων ὁ χορός, Προφητῶν καὶ Δικαίων ἀπάντων ὁμήγυρις, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, ἀστραπτόμενοι ἔφθασαν, πρὸς οὐρανίους σκηνάς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γυναίων πᾶσα πληθὺς, προσωκειώθη τῷ Θεῷ, καὶ τὴν Εὐὴν τὸν δεινῶς ἀπάτη θανατώσαντα, συμπατήσασα πόνοις, ἀνδρικοῖς μακαρίζεται, ἐνθέοις ἄσμασι. **Νεκρώσιμον**

Στίχ. **Μ**ακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ὁ ἀπὸ γῆς κατ' ἀρχάς, πλάσας τὸν ἄνθρωπον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν σῶν δούλων, ἀνάπαυσον δεόμεθα, ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων, καὶ ἐν τόποις ἀνέσεως, ὡς Ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱερωτέρα Ἀγνή, τῶν Χερουβείμ καὶ Σεραφείμ, ἀνεδείχθης τεκοῦσα, τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως, ὃν ἀπαύστως δυσώπει, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου, τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας,

Ὡδὴ α΄

Ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου
ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Εν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς, οἱ
γενναῖοι Μάρτυρες, δυσωποῦσί σε Χριστέ. Οὓς
ἐκ γῆς μετέστησας πιστούς, αἰωνίων ἀγαθῶν,
τυχεῖν ἀξίωσον.

Στίχ. Λί ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Κατακοσμήσας τὰ πάντα ζῶον μικτόν,
μέσον με τὸν ἄνθρωπον, ταπεινότητος ὁμοῦ, καὶ
μεγέθους ἔπλασας· διό, τὰς τῶν δούλων σου
ψυχὰς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν
καὶ γενεάν.

Τοῦ παραδείσου πολίτην καὶ γεωργόν, κατ'
ἀρχάς με ἔταξας, παραβάντα δὲ τὴν σήν,
ἐντολὴν ἐξώρισας· διό, τὰς τῶν δούλων σου
ψυχὰς, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἐκ πλευρᾶς διαπλάσας Εὖαν τὸ πρίν, τὴν
ἡμῶν προμήτορα, ἐξ ἀχράντου σου γαστρος,
σάρκα περιβάλλεται δι' ἧς, τοῦ θανάτου τὴν
ἰσχύν, Ἀγνὴ διέλυσε.

Κανόνες τοῦ Ἀγίου, Ὡδὴ α΄
Ἦχος πλ. δ΄
Ἀρματηλάτην Φαραὼν

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀκτινοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος καταλαμπόμενος, ὑπερφυῶν ἄθλων, καὶ στερρᾶς ἀθλήσεως τοὺς σὲ ὑμνοῦντας φώτισον, παρεστῶς τῷ Δεσπότη στεφανηφόρος πανόλβιε, Στέφανε Μαρτύρων στεφάνωμα. (Δὶς)

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταδιοδρόμων ἀπαρχὴ γενόμενος, καὶ ἀκροθίνιον, μαρτυρικοῦ στέφους, καθορᾶν ἡξίωσαι, τὸν ἀθλοθέτην ἔνδοξε, δεξιᾷ ζωηφόρῳ, θεόπλοκόν σοι προτείνοντα, στέφανον θεσπέσιε Στέφανε.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μόνος ὑπάρχων θησαυρὸς χρηστότητος, Σῶτερ ἀνέδειξας, ἐκ τῶν τῆς γῆς κόλπων, θησαυρὸν πολύτιμον, πλοῦτον μὴ δαπανώμενον, ἀναφαίρετον ὄλβον, περιουσίαν ἀνώλεθρον, Στέφανον τὸν σὸν Πρωτομάρτυρα.

Δόξα...

Ἀγγελομόρφω προφανῶς λαμπρότητι,
καταυγαζόμενος, Ἀγγελικοῖς ὕμνοις,
Πρωτομάρτυς Στέφανε, καὶ Διακόνων πρόκριτε,
κεκρυμμένος ὡς ὥφθης, ἀξίως ὄντως τετίμησαι,
ἐνδοξε Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Σωματωθέντα δι' ἡμᾶς Πανάμωμε, τὸν πρὶν
ἄσώματον, θεαρχικὸν Λόγον, τοῦ Πατρὸς
γεγέννηκας, ὡς παρθενίας σκήνωμα, καὶ δοχεῖον
ἀγνείας, καὶ τέμενος καθαρότητος, Δέσποινα
τοῦ κόσμου Θεόνυμφε.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους.
Ὡδὴ γ' . ᾠχος πλ. β' Ὁ Εἰρμός

Εν τῇ στεροῶ, τῆς πίστεώς σου πέτρα, τὸν λογισμὸν ἐδράσας τῆς ψυχῆς μου, στερέωσον Κύριε· σὲ γὰρ ἔχω ἀγαθέ, καταφυγὴν καὶ στερέωμα.

ᾠχος λ. π. Βου

Εν τη στε ρα της πι στε ω ως σου πε τρα
τον λο γισμον ε δρασας τη ης ψυ χης μου
στε ρε ω σον Κυ ρι ε ε σε γαρ ε χω
α γα θε κα τα φυ γη ην και στε ρε ω
μα

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σωματικοῖς, ὁμιλοῦντες νῦν πόνοις, οἱ Ἀθληταί, τὴν ἄπονον ἐσκόπουν, ἀντίδοσιν χαίροντες, καὶ νῦν παύουσιν ἡμῶν, πόνους παντοίους ἐν χάριτι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γνώμη στεροῶ, σοβοῦντες τὰ θηρία, τὰ πονηρά, οἱ θεῖοι Ἱεράρχαι, ἐρρύσαντο ἄτρωτα, τῆς κακίας τῆς αὐτῶν, τὰ τοῦ Χριστοῦ θεῖα θρέμματα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐθελοντί, ζυγὸν τὸν τοῦ Κυρίου, ὑπεισελθών, χορὸς ὁ τῶν ὁσίων, ἐνέκρωσε φρόνημα, τῆς σαρκὸς καὶ τὴν ζωήν, τὴν δι' αἰῶνος ἀπέλαβε.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ῥῦσαι πυρός, Χριστὲ τοῦ αἰωνίου, τοὺς εὐσεβῶς, τοῦ βίου μεταστάντας, καὶ δὸς αὐτοῖς ἄφεςιν, ὀφλημάτων ἀγαθέ, καὶ αἰωνίαν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀἰ τὸν Χριστόν, ποθήσασαι Γυναῖκες, σὲ τὴν αὐτόν, ἄρρήτως τετοκυῖαν, πανάχραντε Δέσποινα, γεγηθότι λογισμῷ, παρεστῶσαι νῦν χορεύουσι.

Κανὼν Νεκρώσιμος,
Ὡδὴ γ΄
Ἦχος πλ. β΄
Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ,

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου
ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοί, Μάρτυρες
ζωοδότα, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης, κοσμηθέντες
παρὰ σοῦ, τοῖς μεταστᾶσι πιστοῖς, αἰωνίαν
λύτρωσιν αἰτοῦσί σε.

Στίχ. Λί ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς, τέρασι καὶ
σημείοις, ἐμὲ τὸν πλανηθέντα, ἐπ' ἐσχάτων
σεαυτόν, κενώσας ὡς συμπαθής, καὶ ζητήσας
εὗρες καὶ διέσωσας.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν
καὶ γενεάν.

Ῥεόντων ἄστατον φοράν, τοὺς πρὸς σὲ
διαβάντας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, κατοικεῖν
χαρμονικῶς, ἀξιώσον Ἀγαθέ, δικαιώσας πίστει
τε καὶ χάριτι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, πάναγνε
Θεομῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν
ἀληθῆ, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, τοῦ θανάτου
λύσαντα τὴν δύναμιν.

Κανόνες τοῦ Ἀγίου,
Ὡδὴ γ'
Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερολόγος ἱερός, καὶ θεολόγος ἐδείχθης, συμπλεκόμενος Ἑβραίων τοῖς δήμοις, διελέγχων ἀσφαλῶς, τὴν τούτων ἀθεότητα, καὶ θεομάχον γνώμην, Στέφανε μάρτυς πανάριστε. (Δὶς)

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν Πρωτομάρτυρα Χριστοῦ, καὶ Διακόνων τὸν πρῶτον, τὸν τοῖς Μάρτυσι τοῦ δρόμου τὴν νύσσαν, ὑποδείξαντα λαμπρῶς, Ἀγγέλων τὸν συνόμιλον, δεῦτε συμφώνως πάντες ὕμνοις, ἐνθέως τιμήσωμεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ κεκρυμμένος θησαυρός, ὑπὸ τὴν γῆν φανεροῦται, καὶ τὸν κόσμον εὐωδίας ἐνθέου, καὶ πλουσίων δωρεῶν, τὴν οἰκουμένην ἔπλησεν, ὁ τῶν Μαρτύρων πρῶτος, καὶ Διακόνων ὁ πρόκριτος.

Δόξα...

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, διὰ σοῦ τῆς κηρυχθείσης ἐμφρόνως, ἐξανάστησον ὕμνεῖν, τὴν σὴν σεπτὴν πανήγυριν, καὶ σοῦ κατ' ἵχνος βαίνειν, Στέφανε μάκαρ ἀξίωσον.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Πύλη ἐδείχθης νοητή, ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, τῆς ἐν γῇ φανερωθείσης Παρθένε· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ Λόγος εἰσελήλυθεν, ἐπὶ τὸ σῶσαι πάντας, τῆς ἀλογίας πανάχραντε.

Ὡδὴ γ΄.

Ὁ Εἰρμός . Ἦχος πλ. δ΄

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε».

Ἦχος λϚ Γα

Ο στε ρε ω σας κα τα ρ χας τους ου ρα
 νους εν συ νε σει και την γην ε πι υ δα
 των ε δ ρ α σ ας εν τη πε τ ρ α με Χ ρ ι σ τε της

Εκ κλη σι ^Γας στη ρι ζον ^Γο τι ουκ ε στι
πλη ην σου α γιος μο νε φι λαν θρω πε ε ε ε
ε ε ε ^Γ

Κάθισμα Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον

Τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλη καταλαμπόμενος, καὶ τῇ ὄντως σοφίᾳ συνανυψούμενος, τῶν Ἰουδαίων τὴν ἀχλὺν ἀπημαύρωσας, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν ἐχθρόν, ἀθλητικῶς καταβαλὼν, Μαρτύρων στέφανος ὤφθης. Ἀλλὰ πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Θεοτοκίον

Ἡ θερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία, καὶ ἀκαταίσχυντος, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, ἀειπαρθενε Ἀγνή, τὸν Υἱὸν σου καὶ Θεὸν ἱκέτευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Ὡδὴ στ', τοῦ Μηναίου

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμὸς

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ἦχος λϝ Γα

Ἰ
 λα σθη τι μοι Σω τηρ ^Δ πολ λαι γαρ
 αι α νο μι αι μου ^Δ και εκ βυ θου των κα κων
^Δ α να γα γε δε ο μαι ^γ προς σε γαρ ε βο
 η σα ^κ και ε πα ακουσον μου ^κ ο Θε ος
 της σωτη ρι ας μου ου ου ου ου ^Γ

Κοντάκιον
Ἦχος πλ. δ΄

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανίου
Γεωργοῦ πανεύφημε, πρῶτος τὸ αἷμα ἐπὶ γῆς
διὰ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε, πρῶτος ὑπ’
αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεβήσω ἐν
οὐρανῷ, ὡς Ἀθλητῶν προοίμιον, Στεφανῖτα τῶν
Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Ὁ Οἶκος

Τοῦ Παραδείσου τὰ ἄνθη ὁρῶν, τῇ εὐοσμίᾳ
αὐτῶν τῇ τερπνῇ, πληροῦντα πᾶσαν τὴν
οἰκουμένην, τὸ ξένον αὐτῶν καταπλήττομαι
θέαμα· ἐν παγετῷ γὰρ χειμῶνος, πλέον ἀνθοῦσι
μᾶλλον, ὅπερ ξένον ἐν ἄνθεσιν, ὡς ὁ Μάρτυς
τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξανθήσας πρῶτος, καὶ θύρα
γεγονὼς τῶν νομίμως ἀθλούντων, καὶ
ἀνθούντων κρυμῷ τῶν κολάσεων, ὁ δείξας
τρίβον ἀπλανῇ τοῖς βουλομένοις ἀθλεῖν, ὁ καλὸς
σταδιάρχης, ὁ τοῖς πόνοις ἀναλάμψας,
Στεφανῖτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ Β΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς
Ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου
Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Στίχοι

Ἔχεις Σιών πάμπολλα θεῖα καὶ ξένα.
Νεκρὸν Στεφάνους δὸς πόλει Κωνσταντίνου.
Δευτερίῃ νέκυος Στεφάνου γένετ'
Ἀνακομιδῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν
λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων Μαξίμου, Δάδα
καὶ Κυντιλιανοῦ.

Στίχοι

Τρεῖς ἐκφέρουσα γῇ νεκροὺς ζωηφόρους,
Πόλῳ λέγειν ἔοικε· Σὺ κρύψας ἔχε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τοῦ
θεοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ
Εὐαγγελιστοῦ, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον
τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχοι

Σὸν Ναὸν σῇ χάριτι καθιεροῦμεν,
Ἰωάννη πάνσοφε ἠγαπημένε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Φωκᾶ, καὶ τοῦ ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ
γενομένου Βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ἐν τοῖς
ἁγίοις Ἀποστόλοις.

Στίχοι

Φωκᾶς ὁ μάρτυς εκλιπὼν γῆς χωρίον,

Νῦν εγκατοικεῖ τῆς τρυφῆς τῷ χωρίῳ
Οὐκ ἐκποδὼν σοι σκῆπτρον ὥφθη ὦ ἄναξ,
Σὺ γὰρ κατοικεῖς Βασιλείαν τὴν ἄνω.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

ᾠχος πλ. δ' . Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε,
δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους
ιδῶν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ
Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠχος λ' Νη —² Γα

^Γ_Δ **Α**ι νοῦ οὐ μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυνοῦμεν τον Κυ ριον ^Γ_Δ

^Γ_Δ ^N **Ε**πτα πλα σι ως κα μι νον ^γ_Δ των Χαλ

δαι αι ων ο τυραννος τοις θε ο σε βε
 σινεμ μα νως ε ξεκαυ σε δυ να μει δε κρειτ το
 νι πε ρι σω θεν τας του ου τους ι δων τω
 Δη μι ουρ γω και Λυ τρω τη α νε βο α
 οι Παι δες ευ λο γει τε Ι ε ρεις α νυ μνει
 τε λα ος υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας
 τους αι ω ω να α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Τιμιωτέρα. Ὡχος πλ. δ'. (ἐκ τοῦ Γά)

$$\tau_{\text{H}\chi\text{os}} \frac{\lambda_{\text{d}}}{\pi} N_{\text{H}} \frac{Q}{\Gamma_{\alpha}}$$

Στίχος: α' $\overset{\chi^N}{\underset{\alpha}{\Gamma}}$ $\overset{\Gamma}{\text{Με}}$ γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι

μου

και εν δοξο τεραν α συγκριτως των Σε

ρα φιμ^Γ_δ^Π την α δι α φθο ρως Δ^Γ Θε ον Λο

γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε

μεγαλυνόμεν

Στήχος β' Γ
 α θ $\tau\iota$ ϵ $\pi\epsilon$ $\beta\lambda\epsilon$ $\psi\epsilon\nu$ ϵ $\pi\iota$

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου
γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα
σαι αι γε νε αι

Ἦν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ
 καὶ ἐδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σε-
 ραφίμ, τὴν ἀδιὰ φθορῶς Θεὸν ὁ-
 γοντεύσαν, τὴν ὀντως Θεοτόκον σε-
 μεγαλυνομένην.

Στίχος γ' ἄ
ὦ τι εἰ ποίησέ μοι μέ

γα λει α ο δυ να τος και α γι ον
 το ο νο μα αυ του και το ε λε ος

των

την τιμιωτεραν των Χερουβιμ

και ενδοξεραν ασυγκριτως των Σε

ραφιμ την αδιαφθορως Θεον Λο

γον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σε

μεγαλυνομεν

Στίχος ε' Καθειλε δυναστας απο

θρονων και υψωσε ταπεινους πεινωντας

ενεπλησεν αγαθων και πλουτουν

τας εξαπειλειλε κενους

την τιμιωτεραν των Χερουβιμ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε
 ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο
 γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε
 μεγαλυ νο μεν
 Σπύχος στ' Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ
 παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα
 θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων
 τω Α βρα αμ και τω σπε ρ μα τι αυ
 του ε ως αι ω νος
 Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ζο τε ε ραν α συ γκρι τως των Σε

ρα φιμ^Γ την^Π α δι α φθ^Δο ρως^Γ Θε^Δ ον Λο
 γον τε κου^Γσαν την^Δ ον τως Θε^Γ ο το κον σε
 μεγαλυ^Γνο μεν^Δ

Εἴτα ψάλλεται
 ἡ 9' ὥδῃ τοῦ κανόνος τοῦ μηναίου
 Ὡδῇ θ' Ὁ Εἰρμός

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
 κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὥφθη τοῖς
 ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
 γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διὸ σε
 Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
 μεγαλύνουσιν

Ἦχος λ' α' Γα

Ε^Γ ξε στη ε^Δ πι του τω ο ου ρα^Γ νος^Δ
 και της γης κα τε π^Δλα γη τα πε ρα τα^Δ ο τι
 Θε^Δ ος ὥφθη τοις αν θρω ποις σω μα τι κως

και η γαστηρ σου γεγονεν ευρυχω
 ροτε ερατων ουρανων δι'οσε
 Θεοτοκε Αγγελων και ανθρωπων
 ταξι αρχει μεγαλυνουσιν

Ἦχος λδ̣

Ἄξιον εστιν ωσαληθως μα
 καριζειν σε την Θεοτοκον την αι
 μακαριστον και παναμωμητον και μη
 τερατου Θεου ημων την τιμιωτε
 ραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν
 συγκριτως των Σεραφιμ την αδια

φθoρως Θε ον Λογον τε κουσαν την ον τως
Θε ο το κον σε μεγαλυ νο μεε ε εν

Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος γ' . Τῷ Σαββάτῳ.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργὲ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β' Τῶν Μαθητῶν

Ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων τρίβους ἀνύσας, καὶ Διακόνων πρόκριτος χρηματίσας, Στέφανος, ὁ χάριτος πεπλησμένος, ἰδοὺ ἀνακομίζεται, πρὸς τὴν Βασίλειον πόλιν, θαυμάτων βρύων τὴν χάριν.

Θεοτοκίον

Ὅνπερ αἱ ἄνω τάξεις πολλῷ σὺν τρόμῳ, παρίστανται μὴ φέρουσαι κατοπτεῦσαι, αἴγλην τῆς ἀρρήτου αὐτοῦ οὐσίας, Χριστὸν γαστρὶ ἐχώρησας, λαβόντα σάρκα Παρθέने, ἐκ σῶν τιμίων αἱμάτων.

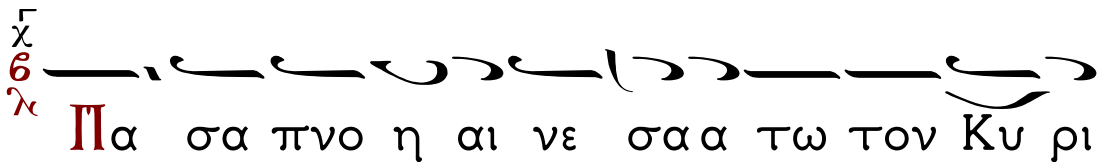
Εἰς τοὺς Αἶνους.

Σπχρηρὰ τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος

Ἦχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

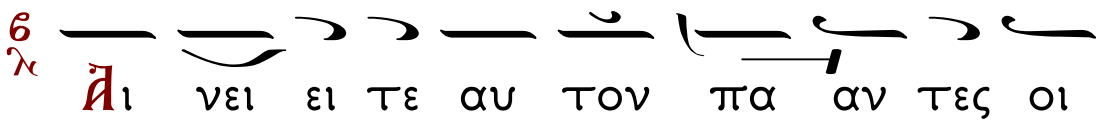
Ἦχος ᾠδῆς

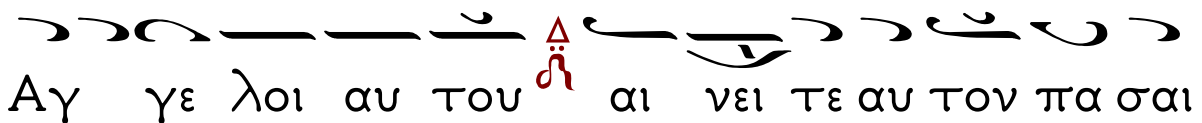

Πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι

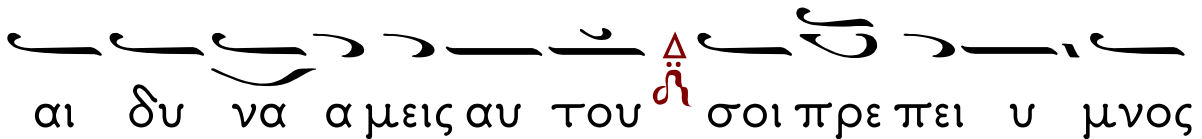

ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα

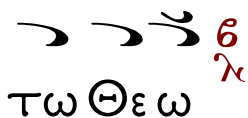

νων αι νει τε αυ τον εν τοις υ ψι στοις σοι

πρε πει υ μνος τω Θε ω

Αι νει ει τε αυ τον πα αν τες οι

Αγ γε λοι αυ του αι νει τε αυ τον πασαι

αι δυ να αμεις αυ του σοι πρε πει υ μνος

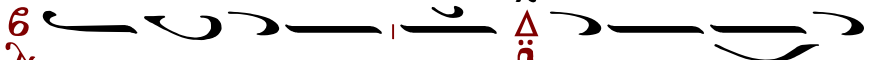
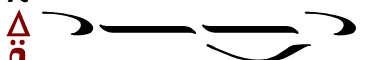

τω Θε ω

Στίχος. ^χ₆
^λ
 Ἀι νει τε αυ τον ε πι ταις
 δυ να στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα
 τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ
 του ⁶
^λ

Ἄγγελος ἐπίγειος, ὁ πρωτομάρτυς
 γενόμενος, πρὸς οὐρανοὺς ἀνερχόμενος, ἐπήρθη
 μετάρσιος, καὶ τὴν θείαν εἶδεν, ὥς ἐχώρει
 δόξαν, τῆς ἀπροσίτου μυηθεῖς, καὶ ὑπὲρ νοῦν
 Τριάδος μυστήρια· διὸ τὴν ἀκατάληπτον,
 ἀνακηρύττει σου δύναμιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε,
 ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχος. ^χ
⁶
^λ
 Ἀι νει τε αυ τον εν η χω
 σαλ πιγ γος αι νει τε αυ τον ^χ
⁶
^λ
 εν ψα λτη
 ρι ω και κι θα ρα ⁶
^λ

Ἄγγελος ἐπίγειος, ὁ πρωτομάρτυς
γενόμενος, πρὸς οὐρανοὺς ἀνερχόμενος, ἐπήρθη
μετάρσιος, καὶ τὴν θείαν εἶδεν, ὡς ἐχώρει
δόξαν, τῆς ἀπροσίτου μυηθείς, καὶ ὑπὲρ νοῦν
Τριάδος μυστήρια· διὸ τὴν ἀκατάληπτον,
ἀνακηρύττει σου δύναμιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε,
ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σπχ. ^χ _λ
^λ _λ αἰ νει τε αὐ τον ἐν τυ μπα νω
 ^λ _λ αἰ νει τε αὐ τον ^χ _λ ἐν χορ δαί αις
 ^λ _λ και ορ γά νω

Ὡραῖος ἐπέφανας, τῇ ἐπανόδῳ σου
Στέφανε, πρωτομάρτυς πανένδοξε, ἀκτίσι
κοσμούμενος, χαρισμάτων θείων, καὶ τῶν
ἰαμάτων· διὸ καὶ πάντας τοὺς πιστοὺς,
καταφαιδρύνεις, τοῖς θαυμασίοις σου, ἐν πίστει
τὸν φιλάνθρωπον, ὑμνολογοῦντας καὶ λέγοντας·
Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σπχ. ^χ _λ
^λ _λ αἰ νει τε αὐ τον ἐν κυμ βα λοις

ευ η χοις ⁶αι νει αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λα γμου ⁶πα σα πνο η ^Δαι νε σα α
τω τον Κυ ριον ⁶

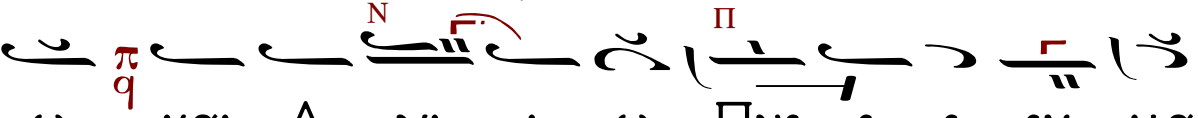
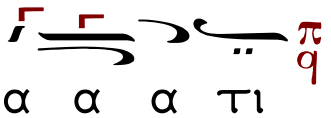
Κάλαμος ὑπέρτιμος, ὀξυγραφῶν τὴν
εὐσέβειαν, ἀνεδείχθη ἡ γλῶσσά σου, δι' ἧς
κατεφώτισας, Πρωτομάρτυς πάντας, ταῖς
διδασκαλίαις, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, ἐξ
ἀγνωσίας πρὸς τὴν εὐσέβειαν· διό σου τὴν
ἐτήσιον, ἐπιτελοῦντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν
γεραίροντες, τοὺς ἀγῶνάς σου Στέφανε.

Δόξα...

Δοξαστικὸν Ἦχος δ΄

Στέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ, ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο, ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν, σοῦ τοῦ σταυρωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐν δεξιᾷ τῆς δυνάμεως, καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος εἰς οὐρανοὺς ἐλαμβάνετο· καὶ διὰ τοῦτο, ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ' Πα

 Δο ο ζα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι

 ω και Α γι ι ω Πνε ε ε ευ μα

 α α α τι

 C τε φανος η κα λη α παρ χη η η

 η των Μαρ τυ υ υ υ υ ρων ο πλη

ρης χα ρι τος και δυ υ να α με ε ε
 ως ο ποι ων ση μει α και τε ρα α τα με
 γα α λα ε εν τω λα ω υ πο α νο ο μων
 ε ε λι ι θα α α α α ζε ε ε ε το αλλ
 ε ξε λα μ ψεν ως Α γ γε ε λος και θε ω ρει
 τη ην δο ο ο ζα αν σου του σαρ κω θε
 εν τος υ περ η μων εκ δε ζι ω ω ω
 ων της δυ υ υ να α με ε ε ως και
 τω Πνευ μα τι της χα α α α ρι ι ι ι
 τος εις ου ρα νους α νε λα μ βα α α α
 α νε ε ε ε το και δι α του ου ου το

Δ
ταις χοροστασις των Αγ γε ελων συ
ναυλι ι ζο ο ο ο μεε ε ε νος Δ πρε
B
σβε ε ευ ει σω θη η η ναι τας ψυ υ χα
ας η η μω ων 6
λ

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον
Ἦχος δ'

Ἐκ παντοίων κινδύνων, τοὺς δούλους σου
φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε
δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

^B
⁶_λ ^Γ
Καὶ νυν καὶ αἰ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ

 ⁶_λ
ὦ ναστῶν αἰ ὠνων ἀμην

^B
⁶_λ ^Γ
Ἐκ παν τοῖ οἰ ὠν κιν δὺ υ νων τοὺς

 ⁺
δου οὐ λους σου φύλατ τε εὐ λο γη με νη

 ⁶_λ ^Δ ^B
Θε ο το κε ἰ να σε δο ξα ζω μεν ^Δ την ελ

 ^Γ ⁶_λ
πι δα των ψυχων ημω ω ω ν

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορός: **Κ**ύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ὁ χορός: **Κ**ύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: **Π**αράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: **Π**αράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καί

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός: Ὁὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Γοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

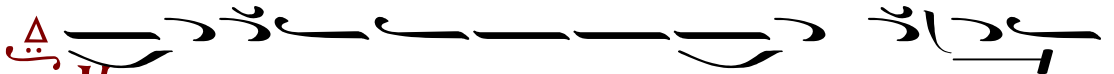
Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

Σπικηρά Μαρτυρικά

Ἦχος πλ. β'

Κύριε, εἰ μὴ τοὺς Ἁγίους σου εἶχομεν
πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου,
συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν Σωτὴρ
ὕμνησαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγγελοι;
Καρδιογνῶστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κυ ρι ε Ει μη τους Α γι ους σου ει ει

 χο μεν πρε σβευ τας και την α γα θο τη

 τα σου συμ πα θου σαν ημιν πως ε τολ μω ω

 μεν Σω τηρ υ μνησαι σε ον ευ λο γου ου

 ου σιν α παυ στως Αγ γε λοι Καρ δι ο γνω

 ω ω στα φεισαι των ψυχων η μων

 Σπ'χ. β'. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς

Ἁγίοις αὐτοῦ.

Μνήμη Μαρτύρων, ἀγαλλίαμα τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον· ἀθλήσαντες γὰρ διὰ Χριστόν, στεφάνους παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαντο, καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μνη μη Μαρ τυ υ ρων α γα λι α μα
τοῖς φοβου με ε ε νοις τον Κυ ριον α θλη
σαν τες γαρ δι α Χρι στον στε φανους παρ
αυ του ε κο μι σαν το και νυν εν παρ ρη
σι απρεσβευ ου σιν υ περ των ψυ χων η
μων

Σπ'χ. γ'. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐθαυμάστωσε, καὶ ἁγίους ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε, πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ· ὑμῖν γὰρ ἡτοίμασε τὸν στέφανον, καὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ, ἀλλ' αἰτοῦμεν, καὶ ἡμῶν μὴ ἐπιλάβησθε.

^M ^Δ
^Δ τους κλεκτους εθαυμαστωσε και Α
 γιους ο Θεος ημων α γαλ λι α σθε
 και ευφραινεσθε παντες οι δουλοι αυτου υ
 μι ι ιν γαρ η τοιμασε τον στεφανον και
 την Βασιλειαν αυτου αλλαι του ουμεν
 και ημων μη επιλααθησθε ε

Νεκρώσιμον

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ
προσελάβου, Κύριε.

Ἐτίμησας εἰκόνι σου, τὸ τῶν χειρῶν σου
 Σῶτερ πλαστούργημα, ζωγραφήσας ἐν ὑλικῇ
 μορφῇ, τῆς νοερᾶς οὐσίας τὸ ὁμοίωμα, ἧ καὶ
 κοινωνόν με κατέστησας, θέμενος τῶν ἐπὶ γῆς
 κατάρχειν με τῷ αὐτεξουσίῳ Λόγῳ· διὸ Σῶτερ
 τοὺς δοούλους σου, ἐν χώρᾳ ζώντων, ἐν σκηναῖς
 Δικαίων ἀνάπαυσον.

^Μ ^Δ ^Μ ^Δ
 Α ^Β ^Γ ^Π ^Μ ^Δ
 Ε τι μη σας ει κο νι σου το των χει
^Β ^Γ ^Π ^Μ ^Δ
 ρων σου Σω ω ω τερ πλα στουρ γη μα ζω
^Γ ^Π ^Μ ^Δ
 γρα φη η η σας εν υ λι κη μορ φη της νο
^Γ ^Ν ^Γ ^Ν ^Γ ^Ν
 ε ρας ου σι ι ας το ο μοι ω μα ης και
^Δ ^Π ^Δ ^Π ^Δ ^Π
 κοι νω νον με κα τε στη σας θε με νος των
^Γ ^Δ ^Π ^Δ ^Π ^Δ ^Π
 ε πι γης κα ταρ χειν με τω αυ τε ζου σι
^Β ^Ν ^Γ ^Δ ^Β ^Ν ^Γ ^Δ
 ω Λο γε δι ο Σω ω τερ τους δου λους
^Β ^Γ ^Δ ^Β ^Ν ^Γ ^Δ ^Β ^Ν ^Γ ^Δ
 σου εν χω ω ρα ζων των εν σκη ναις δι και αι
^Β ^Ν ^Γ ^Δ ^Β ^Ν ^Γ ^Δ ^Β ^Ν ^Γ ^Δ
 ων α να παυ σο ον

Δόξα... Μηναίου
Ἦχος πλ. α'

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, καὶ
Πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα
τῶν Δικαίων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, σὺ
οὐρανοὺς ἐθεάσω ἀνεωγμένους, ἐν τῷ σταδίῳ
ἐστῶς, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα
τοῦ ὁράτου Πατρός· διὸ ὡς ἄγγελος ἐκλάμψας
τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγazes ὑπὲρ τῶν
λιθαζόντων. Μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν
ταύτην, καὶ νῦν αἶτησαι τοῖς ἐκ πόθου
εὐφημοῦσί σε, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Ἦχος πλ. Πα

Δο ο ζα Πα τρι ι ι ι και αι Υι ι ω

και Α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Πρω το μα αρ τυς Α πο στο λε και Πρω
το δι ι α α α κο ο ο ο νε η πυ λη
τω ων Μα αρ τυ υ ρων η δο ο ζα α

των Δι ι και αι αι αι αι ωωντων Α πο στο
 ο λωωντο κα α α αυ χη η η μα
 συ υ υ υ ου ρα ανους ε θε α α α σω
 α νε ε ω ω ω γ με ε ε ενους εν τω
 στα δι ι ι ω ε ε στως και τον Υι ο ο ον
 του Θε ε ου εκ δε ζι ω ω ω ων ε
 στω τα α του α α ο ο ρα α α α α
 του ου Πα α α τρος δι ο ω ως Αγ γε ε
 λος εκ λαμ ψας τω προ ο σω ω ω ω ω πω
 εν χα ρα α α α α νε ε ε κρα
 αυ γα α α ζες υ περ των λι ι ι

ἰ θα α ζο ο οντων μη στη η σης α
αυτοις τη η ην α α μαρ τι ι αν τα α
α αυ την και νυ υν αι τη η σαι τοις εκ πο
ο θου ευ φη η μου ου ου σι ι ι ι σε ι
λα σμον α μαρ τι ι ι ι ων και το με ε
γα ε ε λε ος

Θεοτοκίον Ὕψος πλ. α'

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθέने, καὶ
δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν
τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν
ἄρραγῇ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Ἰσχυος λῆξι Πα

$\overline{\chi}^{\Delta}$ $\overline{x}^{\text{K}}$ $\overline{q}^{\text{K}}$ $\overline{\text{K}}$ αι νυν και αι ει και εις τους αι ω

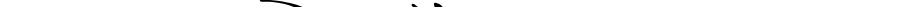
νας των αιωνων αμην

 Μακαριζομεν σε

Θε ε νε και δο ζα λο μεν σε οι πιστοι

κα τα χρε ε ος ^πη ν πο ο ο λιν την α

σει στον το τει ειχος το αρρηκτον την αρρα

 γη η προ στα σι ι αν και κα τα φυ γη η

$\tau\omega\nu\psi\upsilon$ $\chi\omega\nu\eta$ $\mu\omega\omega$ $\omega\omega$ $\omega\omega\omega\nu$

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Ὦχος δ΄
Ταχὺ προκατάλαβε

Ἰσχυος ἡ Δι' ἰσχύος

^ΓΧ Μ Β σι λει ον δι α δη μα ε στε φθη
 ση κο ρυ φη εξ α θλωνων υ πε μει νας υ
 περ Χρι στου του Θε ου μαρ τυ ρων Πρω
 το α θλε συ γαρ την Ι ου δαι ων α πε
 λε γ ζας μα νι αν ει δε σ σου τον Σω τη ρα του
 Πα τρος δε ξι ο ο θεν αυ τον ουν εκ δυ
 σω πει α ει υ περ των ψυ χων η μων

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός, ἄνευ Μητρὸς
γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ'
ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον,
ἐξ ἄγνων αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός,
ὃν αἶτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν
πρὸ τοῦ τέλους

Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τ̣ον προ αι ω νων εκ Πα τρος α νευ μη

τρος γεν νη θε ε εν τα Υι ον και Λο γον

του θε ου επ ε σχα των των χρο ο ο νων

ε κυ υ η η σας σε σαρ κω με νον εξ

α γνων αι μα των σου θε ο κυ η η η τορ

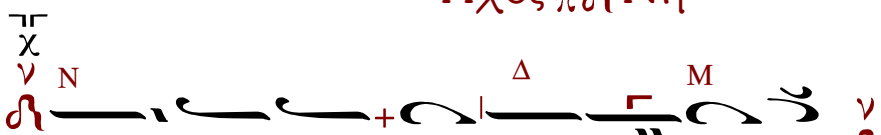
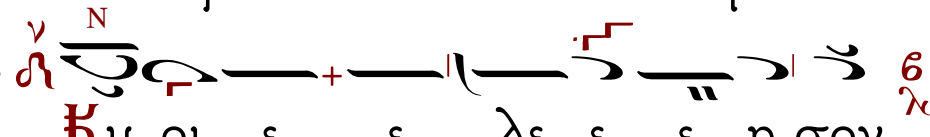
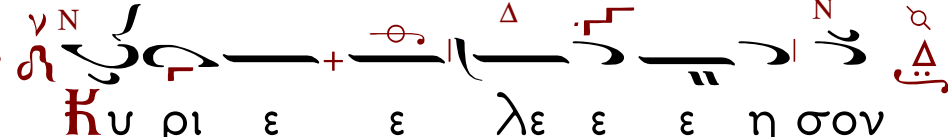
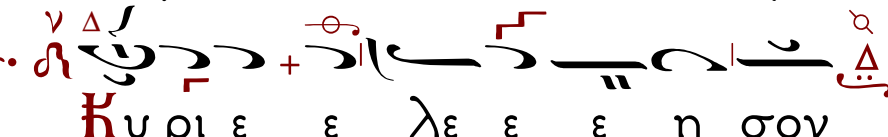
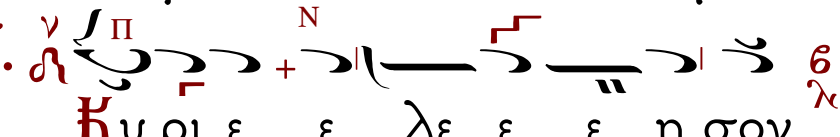
α νευ αν δρος Ον αι τη σαι δω ρη σα

σθαι η μιν αμαρτιων αφεσιν προ ο
του τελου ου ους

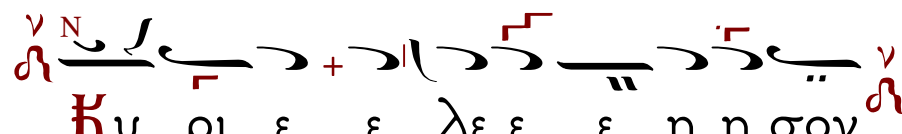
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργία

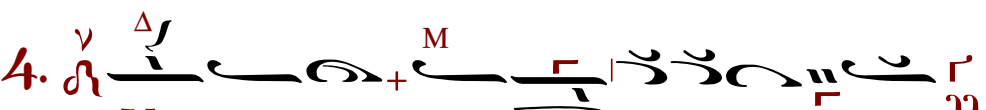
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' α' Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

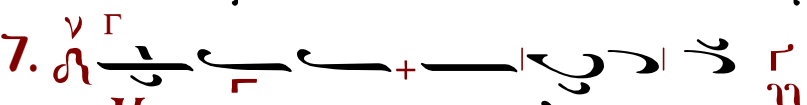
ΕΤΕΡΑ

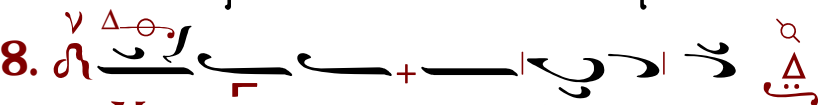
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

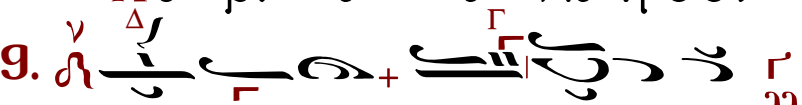
4.
 Κυριε ελεησον

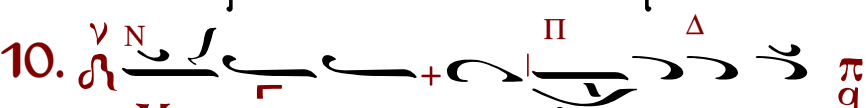
5.
 Κυριε ελεησον

6.
 Κυριε ελεησον

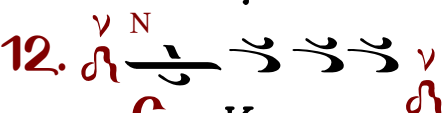
7.
 Κυριε ελεησον

8.
 Κυριε ελεησον

9.
 Κυριε ελεησον

10.
 Κυριε ελεησον

11.
 Κυριε ελεησον

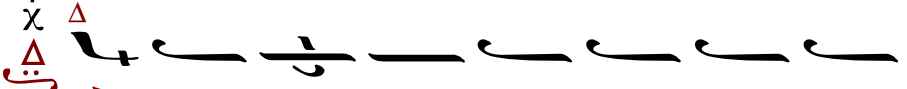
12.
 Cοι Κυριε

Ἀντίφωνο Α'

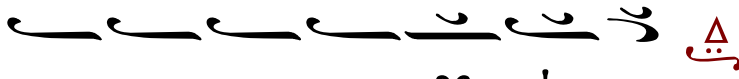
Ἦχος Δι

Ἄ μην

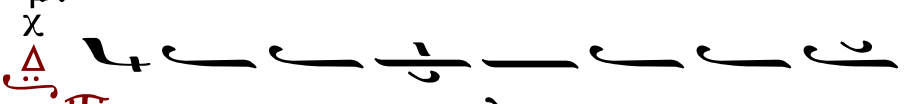
Σπ'χ. α' Ἄ γα θον το ε ζο μο λο

 γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλ λειν τω ο

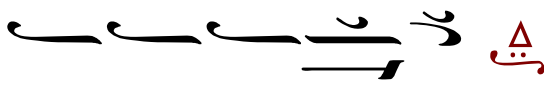
 νο μα τι σου Υ ψιστε

  ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπ'χ. β'   του α ναγ γε λειν τω πρω ι

 το ε λε ος σου και την α λη θει αν

 σου κα τα νυκτα

  ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τὴν + σωσον ἡμᾶς

τερ σωσον ἡμᾶς

Σπλχ. γ' ^χ _Δ

Ο τι ευφρανᾶς με Κυριε

+ εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

γοις των χειρων σου αγαλλισομαι

^χ _Δ

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τὴν + σωσον ἡμᾶς

τερ σωσον ἡμᾶς

Σπλχ. δ' ^χ _Δ

Ο τι ευθυς Κυριος ο Θε

ος ημων και ουκ εστιν αδικια

εν αυτω

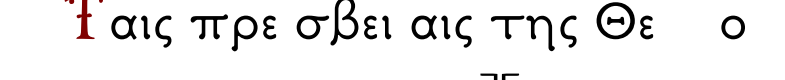
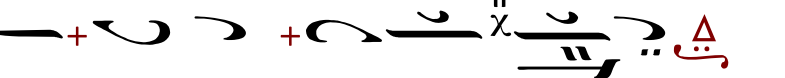
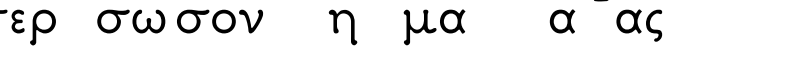
^χ _Δ

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τὴν + σωσον ἡμᾶς

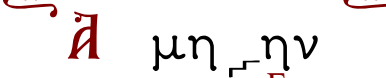
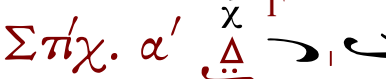
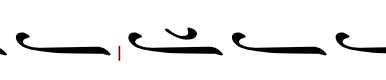
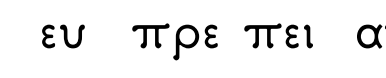
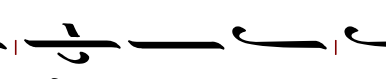
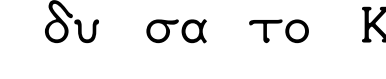
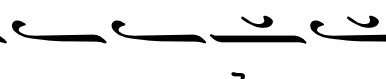
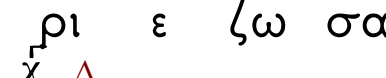
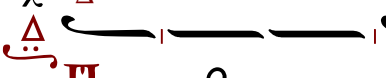
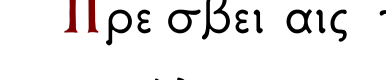
τερ σωσον ἡμᾶς

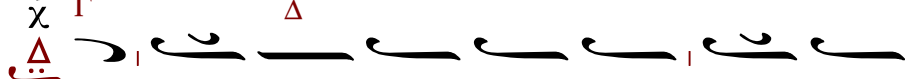
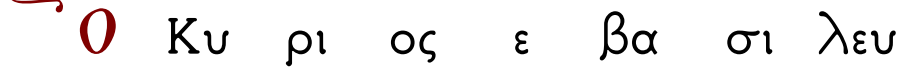
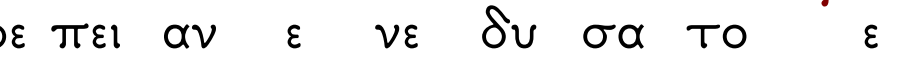
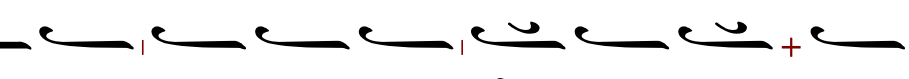
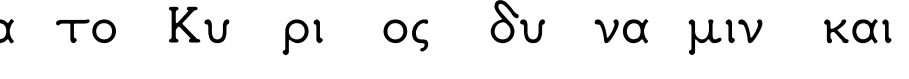
Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Το τελευταῖον. ^ΓΧ ^Δ

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος ^Θ Δι

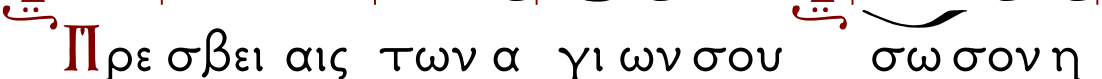
^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ

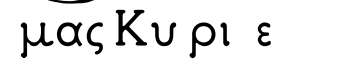
μη-ην ^ΓΧ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ

σεν ευ-πρε-πει-αν ε-νε-δυ-σα-το ε ^Δ

νε-δυ-σα-το Κυ-ρι-ος δυ-να-μιν και ^Δ

πε-ρι ε-ζω-σα-το ^Δ

^ΓΧ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ

^Δ ^Δ ^Δ ^Δ

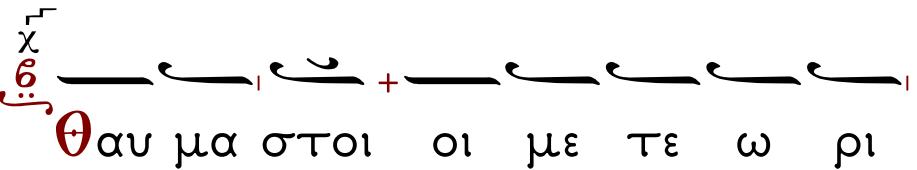
Σπ'χ. β'

Και γαρ ε στε ρε ω σε την
οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

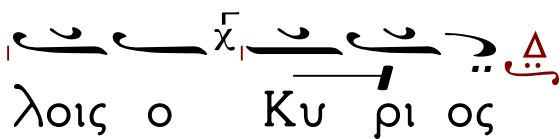

ται

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

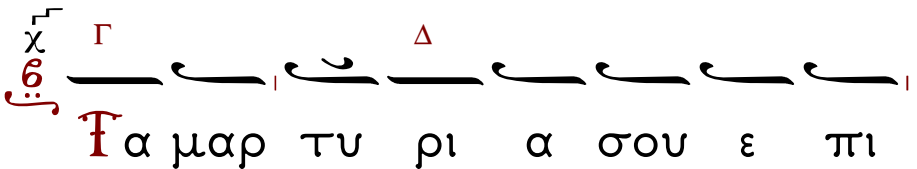
Σπ'χ. γ'
Θ αυ μα στοι οι με τε ω ρι

σμοι της θ α λασ σης θ αυ μα στος εν υ ψ η

λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Σπ'χ. δ'
Τ α μα ρ τυ ρι α σου ε πι

στω θησαν σφοδρα τω οι κω σου πρεπει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα ημερων

Πρεσβειαις των α γιων σου σωσον η
μας Κυ ρι ε

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευμα τι

Και νυν και αι καιεις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υπα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι αδος συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Σπχ. α'
 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
 τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
 τω Σω τη ρι ημων

 Γω στον η μα ας Υι ε Θε ου ο
 εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
 αλ λη λου ι α

Σπχ. β'
 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
 του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
 μοis α λα λα ζω μεν αυ τω

 Γω στον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

^π_χ
Δευ τε προσκυνησωμεν και προσπεσω
μεν Χριστω **Γ**ωσον η μαας Υι ε Θεου
ο εν Αγι οισ θαυμαστος ψαλλοντας
Σοι αλληλουι α

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου. Ἦχος δ'
Ταχὺ προκατάλαβε
Ἦχος δ̣ι̣ Δι̣

Βασιλειον διὰ δῆμα ἐστεφθη
σηκορυφή ἐξ ἀθλωνων ὑπεμεινας ὑ
περ Χριστου του Θεου μαρτυρων Πρω
το αθλε συ γαρ την Ιουδαιων ἀπε
λεγξας μα νι αν ει δεξ σου τον Σωτηρα του
Πατρος δεξι ο οθεν αυ τον ουν εκ δυ
σωπει α ει ὑπερ των ψυχων ημων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ.

6.

Ὅσακις τελεῖται μνημόσυνον, πρὸ τοῦ
Ἀπολυτικίου
τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ παρόν.

Ἦχος λ̣ α̣ — ² Γα

^π_χ
^Γ_α Μνη σθη τι Κυ ρι ε ως α γα
 θος τω ων δου λω ων σου ^Γ_α και ο σα εν βι ω
 η μαρ τον συ υγ χω ρη η σον ^Γ_α ου δεις γαρ
 α να μαρ τη τος ^Δ_α ει μη συ ο δυ υ να με ε
 νος ^Γ_α και τοις με τα στα σει ^Δ_α δου ναι την
 α α να πα αυ σιν ^Γ_α

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Ἦχος λϠ Γα

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως τῷ φυτῷ
γῶτης κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει
σοι Κύριε τοὺς θείους φορουούς Μαρτυ-
ρας ταῖς αὐτῶν ἰκESIαῖς ἐν εἰρή-
νῃ βαθεῖα τὴν ἐκκλησίαν σου διὰ
τῆς Θεοτοκουσν τηρησον πολυελε-
ε ε ε ε ε ε ε ε

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΕΥΤΕΡΑΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

6:8-15, 7:1-5, 47-60

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν Θεόν· συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον, ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ

ἀγίου καὶ τοῦ νόμου· ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς. Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθηζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὥσεί πρόσωπον ἀγγέλου. Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεύς· Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει; Ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· «Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἂν σοι δείξω». Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατώκησεν ἐν Χαρράν. Κἀκεῖθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετώκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε· καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός. Σολομὼν δὲ ὠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. Ἀλλ' οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, καθὼς ὁ προφήτης λέγει· «Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι, λέγει Κύριος, ἢ τίς τόπος τῆς

καταπαύσεώς μου; Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα;» Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ ἀντιπύπτετε, ὥς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς προδότες καὶ φονεῖς γεγέννησθε· οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἔβρουχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν. Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδε δόξαν Θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν· Ἴδου θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ἐστῶτα. Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλη συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. Καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου, καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

Θεὶς δὲ τὰ γόνατα ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

Ἀλληλούϊα. (γ'). Ἦχος πλ. β'

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνόν αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΗΝ ἈΓΙΩΝ

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Coι Κυ ρι ε

Ἀ μη η η η η ν

Και τω πνευματι ι ι ι ι σϛ

Coι οι οι οι οι Κυ ρι ε Ἐτερον.

Coι Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

Ἀ α α μην

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἰλλὰ ῥῡσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λϝ Πα Ἐναρμόνιος

$\overline{\chi}^{\Pi} \pi^{\Gamma} \epsilon_1 \epsilon_1 \epsilon_1 + A \gamma_1 o_1 \pi^{\Gamma} \epsilon_1 \epsilon_1 \epsilon_1 + K u u r_1$

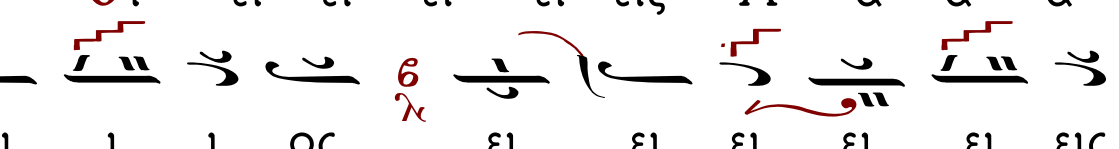
Ἰ-Ἰ-ος Ἰ-η σους Χρι-στος εις δο-ξαν Θε

ου Πατρος α μην

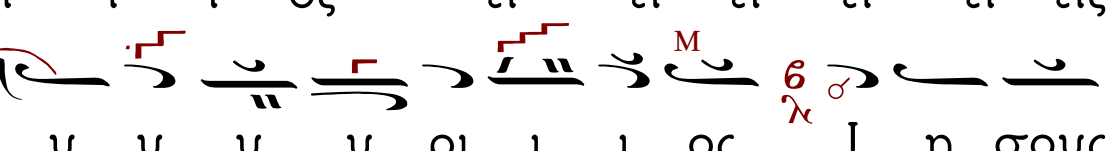
Ἦχος Γ΄ τοῦ λ

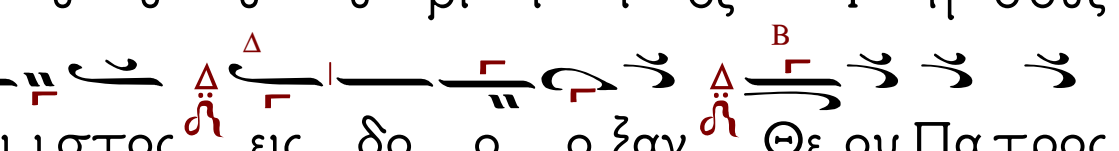
 Α α α α

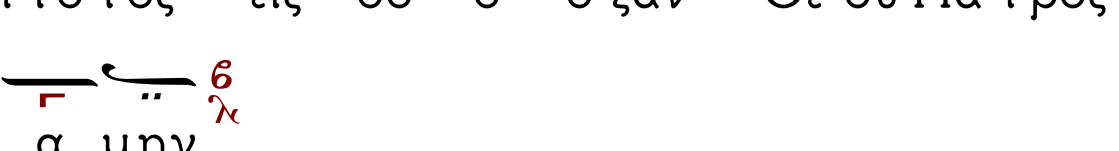
 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς

 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ^Π ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
 πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^χ και πα αν τωων
 σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Τῇ Πέμπτῃ (τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων)

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη

Εἰς πα α α ασα αν τη ην γη η η η η
η η η η ην ε ε ζη η ηλ θεν ο φθο
ο ο ο ογ γος α α αυ του και εις τα
πε ρα α α τα της οι οι οι κου ου με ε ε
νης τα ρη η μα α α τα α α αυ του
Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Ἰωάννου Μαυρομάτη Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ' ἁ Νῆ

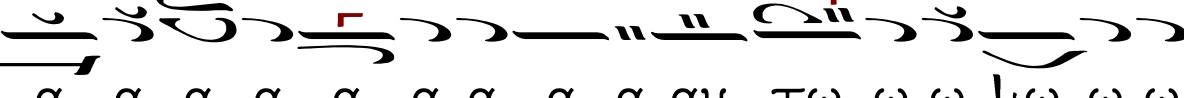
Ὡς πα α α α σα αν τη ην γη
η η η η η η η η ην ε ζη η η
η η η η η η η η η η ε ζη η
ηλ θε ε ε ε ε λε ε ε ε εν ο φθ ο ο
ο ο ο ο ο ο γ γο ο ο ο ο ο ο ος α
α α α α α α α α ο φθ ο ο ο ο
ο ο γ γο ο ο ο ος α α α α α α α αυ
τω ω ω ω ω ω ω ω ων και εις τα
πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α εις
τα πε ε ρα τα α α λα α α α α τη ης

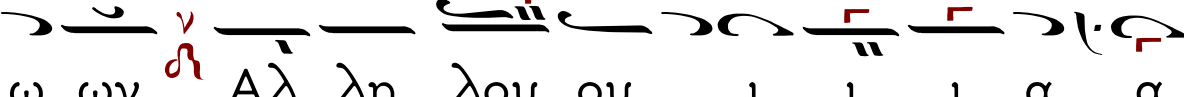

 οι κου με ε ε ε ε ε ε ε ε νη ης

 τα ρη η η η η η η μα α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α τα ρη η μα τα α α α α α

 α α α α α α α α αυ τω ω ω λω ω ω

 ω ων Αλ λη λου ου ι ι ι α α

 α α α α α α α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰς λα

βομεν Πνεύμα ἐπουράνιον εὐρομεν

πιστὶν ἀληθῆ ἀδιαιρέτον Τρι

αδα προσκυνου οὐ οὐ οὐντες αὐτὴ γὰρ

ἡ ἡμᾶς ἐσωσε εἰς εἰς εἰς εἰς εἰς

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἦχος Δι. Ἀμην ἀμην ἀμην εἰς α

φεςιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωῆν αἰ

ωνων

Πληρωθῇ τὸ στόμα ἡμῶν

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἵη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

Ἀμην Εἵη το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Π
 πα ακου σον των πα ρα α κα λου ουν των σε
 Ζ
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Μ
 ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ζω

λε Μη η κα τα α πι στε ευ σης με αν

θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε

ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν

του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε

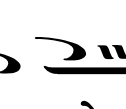
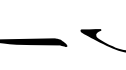
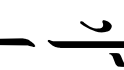
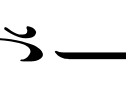
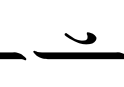
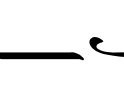
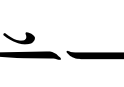
ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου

δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα

τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε

που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος

παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πικς και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης
+
την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 ^λ ^z ^{z3}

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 ^{z'} ^λ

νων α παλλα γη των α σθε νου ου ουν τω

ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω

ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.